

[Poul Dalsager.]

føjet en bestemmelse i § 13, stk. 10, der giver fiskeriministeren ret til efter aftale med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks fiskeri- og havundersøgelser at forbyde brugen af visse redskaber, som må anses for særlig hårde mod fiskebestanden.

Endvidere bemærker jeg, at § 18 i lovforslaget opretholder fredningerne i Ålbæk Bugt, idet alt fiskeri i de fredede områder med trawl og ved vod er forbudt i månederne maj, juni og juli. Disse fredninger har fiskerne i denne landsdel som bekendt været noget utilfredse med, og der har været megen diskussion om dem. Det fremgår af bemærkningerne, at fredningslinjen nu er ført nærmere kysten dels af praktiske grunde, dels af hensyn til fiskernes ønsker. Det ses endvidere af fremsættelsestalen, at Danmarks fiskeri- og havundersøgelser ikke har ment at kunne gå ind for de foreslåede lempelser i fredningerne. Her kan man konstatere et modsætningsforhold, som — det må man erkende — kun er tilsyneladende, idet begge synspunkter tjener samme formål, nemlig de bedst mulige forhold for fiskerne. Jeg går ud fra som givet, at den højtærede fiskeriminister har gjort, hvad der var muligt for at få disse tilsyneladende forskellige synspunkter til at mødes.

§ 4 i lovforslaget vil jeg også gerne sige nogle få bemærkninger om. Det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at forbuddet mod udkastning af affald fra skibe udvides til også at omfatte danske skibe i internationalt farvand øst for en linje Lindesnæs-Hanstholm. Det er almindelig kendt, at der sker en tiltagende forurening af disse farvande ikke mindst fra rutebåde, og det har været til meget stor gene for fiskerne. Jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. Horn i sidste folketingsår rejste det spørgsmål til den daværende handelsminister, det nuværende ærede medlem hr. Baunsgaard, og at denne i svaret netop henviste til en kommende revision af saltvandsfiskeriloven. Det er da med tilfredshed, man konstaterer, at man

nu i dette lovforslag i hvert fald gør et forsøg på at komme den tiltagende forurening til livs. Det er måske et spørgsmål, om man ikke burde optage internationale forhandlinger om forureningen af havet, idet der også har været problemer i den allerseneste tid omkring østeuropæiske skibes udkastning af affald i danske farvande.

§ 4, stk. 2-6, indeholder bestemmelser om erstatning ved gennemførelse af foranstaltninger, der kan være til gene for fiskerne. Den højtærede minister anfører selv, at disse bestemmelser er et brud på hidtidig retsopfattelse, og disse bestemmelser var der også en del betænkeligheder ved ved fremsættelsen af saltvandsfiskeriloven i sidste folketingsår. Vi kommer sikkert til at diskutere disse regler i udvalget, idet det er temmelig usikkert, hvad de til syvende og sidst kan føre til.

Jeg er gjort bekendt med, at fiskeauktionsmestre og visse andre, der opkøber og modtager fisk, er meget betænkelige ved lovforslagets § 22, stk. 5, der forpligter modtageren af fisk til at opgive afsenderens navn og adresse til fiskerikontrollen, såfremt der i et parti fisk skulle være undermålsfisk eller fredede fisk. Jeg forstår egentlig godt disse betænkeligheder, men jeg ved ikke, om det vil være muligt at give bestemmelsen en mindre drastisk og rigoristisk form, idet jeg bemærker i denne forbindelse, at det forslag, som vi behandler, er fremkommet ved enighed mellem fiskeriets hovedorganisationer og det i denne forbindelse er fiskerne, der skal angives. Man kan vel sige, at fiskerne her har erkendt, at kampen mod det ulovlige fiskeri må føres på en stærk måde. Med den stærke forøgelse, der er sket af fangsten af industrifisk, vil det være næsten umuligt at undgå et vist mål af undermålsfisk og fredede fisk, og det er min opfattelse, at der også bør være et vist spillerum her.

I øvrigt vil jeg gerne gentage, at jeg anser kapitel IV for at være et særdeles vigtigt afsnit af loven, idet den meget stærke befiskning af vore farvande, der